

УДК 339.9

Медвідь Н. В.,*студентка Національного університету “Острозька академія”**Науковий керівник:**викл. Недзведовська О.Є.*

СУЧАСНИЙ СТАН ЗОВНІШНЬОТОРГОВЕЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ

У сучасних умовах зовнішньоторговельна політика як складова частина економічної політики набуває дедалі більшого значення. Підвищення її ролі узгоджується із розвитком зовнішньоекономічних зв'язків в умовах інтернаціоналізації виробництва та капіталу, поглиблення залежності національних економік від зовнішнього ринку. За допомогою зовнішньоторговельної політики держава регулює різноманітні зовнішньоторговельні аспекти її економічних відносин з іншими країнами. Об'єктом регулювання зовнішньоторговельної політики виступають товаропотоки між країнами, тому поняття зовнішньоекономічна політика частіше за все пов'язують з поняттями експорт та імпорт. На сьогоднішній день експорт товарів та послуг – це ніщо інше, як вивіз за кордон різних матеріальних благ або надання іноземному партнеру, на оплатній основі виробничих послуг, та послуг споживчого класу [1].

Досліджуючи динаміку експорту товарів і послуг за 2009-2011 роки, можна зробити наступні висновки про те, що найбільше Україна екпортує товари в країни СНД та країни Європи, аналогічна ситуація спостерігається і з експортом послуг. Причиною цього є те, що більшість цих держав є нашими сусідами, та відповідно, з даними країнами, ми маємо налагоджені зовнішньоекономічні відносини. За даними Державного комітету статистики, Україна екпортує товари до близько 200 країн світу. Відповідно, у 2011 р. експортні операції з товарами проводили з партнерами зі 181 країни.

Щодо структури імпорту, то за останні п'ять років Україна імпортувала товарів та послуг на 297,41 млрд. дол. США. Основними видами українського товарного імпорту традиційно були паливно-енергетичні ресурси, продукти нафтопереробки, сировина та про-

дукція хімічної та нафтопереробної промисловості, виробу чорної та кольорової металургії, машинобудування, електроніка. Відповідно, за 2009-2011 роки, Україна найбільше імпортувала товари з країн СНД, а щодо імпорту послуг, то найбільше з країн Європи [4].

Як ми бачимо, сучасний етап реалізації національної політики регулювання зовнішньоторговельних операцій характеризується для України постійним підвищенням динамізму торговельних процесів, посиленням вимог з боку міжнародних організацій щодо зниження національних торговельних бар'єрів та забезпечення вільного доступу товарів іноземного походження на внутрішні ринки, і як наслідок – ускладненням зовнішнього торговельного середовища.

На сьогодні прослідковується неефективна зовнішня торгівля України, тобто обсяги імпорту перевищують обсяги експорту. Відповідно, одним із основних напрямків регулювання зовнішньоторговельних операцій має стати політика стимулювання експорту. Для збільшення обсягу експортованої готової продукції слід передбачити її обов'язковий вивіз за межі України у встановлених пропорціях до загального обсягу виробленої продукції підприємствами-інвесторами при наданні їм податкових пільг і знижок [2].

В комплексі економічних заходів щодо стимулювання зовнішньоекономічних зв'язків України найбільш ефективним засобом є фінансове сприяння держави вітчизняним експортерам, в тому числі із залученням коштів державного бюджету, яке передбачає використання механізмів кредитування експорту, страхування експортних кредитів, надання державних гарантій. Також, не менш важливим напрямком підтримки експорту, особливо товарів з високим ступенем обробки, є використання важелів податкового регулювання. Існує, і проблема розвитку та реалізації зовнішньоторговельного потенціалу України, яка вимагає також докорінного поліпшення інформаційного забезпечення зовнішньоторговельної політики. Першочерговим завданням в цьому напрямку є створення системи зовнішньоторговельної інформації [3].

Отже, як ми бачимо, з оцінки зовнішньоторговельної політики, в економічному розвитку України важливу роль відіграє експорт та імпорт товарів і послуг. Зокрема, експортні операції є важливим джерелом надходження валюти та формування доходів держави, підвищення її економічного добробуту, поліпшення рівня життя населення. Проте, існує ряд проблем, розв'язання яких є перспективою становлення ефективних зовнішньоторговельних відносин. Зрештою, існує необхідність удосконалення структури експорту та

імпорту товарів і послуг України та їх диверсифікація як у товарному, такі географічному розрізі.

Література:

1. Закон України “Про зовнішньоекономічну діяльність” від 21 липня 1991 р. // ВВР України. – 1991. – № 29. – [Електронний Ресурс]. – Режим доступу: <http://www.rada.gov.ua>.

2. Андрійчук В. На півдорозі до СОТ. Актуальні проблеми вдосконалення механізму регулювання зовнішньої торгівлі України // Політика і час. – 2009. – № 6. – С. 16-23.

3. Зовнішня політика України – 2010: стратегічні оцінки, прогнози та пріоритети / За загред Г.М. Перепелиці. – К. : ВД “Стилос”, 2011.– 352с.

4. Державна служба статистики України. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>